

10—22/22/1984.

№ 044

A MAGYAR NÉPKÖZTÁRSASÁG
BELÜGYMINISZTERÉNEK

22/1984. számú

P A R A N C S A

a Belügyminisztérium Egészségügyi Szabályzatának
— az egészségügyi beosztottak szakképzésével
és továbbképzésével kapcsolatos rendelkezéseik —
módosításáról

Budapest, 1984. évi december hó 14-én.

A Belügyminisztérium Egészségügyi Szabályzatának (a továbbiakban: Szabályzat) az egészségügyi beosztottak szakképzésével és továbbképzésével kapcsolatos rendelkezései módosítására

m e g p a r a n c s o l o m :

1. A Szabályzat hetedik rész I. Fejezet 225—240. §-ai helyébe a parancs mellékletét képező rendelkezések lépnek.
2. Felhatalmazom a BM egészségügyi csoportfőnökét, hogy a parancs végrehajtására intézkedést adjon ki.
3. Ez a parancs kiadása napján lép hatályba, rendelkezéseit az érintett személyi állománnyal ismertetni kell.

DR. HORVÁTH ISTVÁN s. k.,
belügyminiszter

**A 17/1973. SZÁMÚ
BELÜGYMINISZTERI PARANCCSAL KIADOTT
„A BELÜGYMINISZTERIUM
EGÉSZSÉGÜGYI SZABÁLYZATA”
HETEDIK RÉSZÉNEK I. FEJEZETE 225—240. §-AI
HELYÉBE A KÖVETKEZŐ RENDELKEZÉSEK
LÉPNEK**

I. Fejezet

Az egészségügyi beosztottak szakmai képzése továbbképzése

225. §

A Belügyminisztérium egészségügyi szerveinél és intézményeinél szolgálati, illetőleg munkaviszonyban álló orvosok, gyógyszerészek, egyéb egyetemi, főiskolai végzettségűek és valamennyi egészségügyi szakdolgozó (a továbbiakban együtt: egészségügyi beosztottak) kötelesek az önképzés és a szervezett szak-, illetőleg továbbképzések lehetőségeinek igénybevételeével a szakmai feladataik végzéséhez szükséges legkorszerűbb ismereteket elsajátítani.

226. §

Az orvostudomány legújabb eredményeinek széles körű megismerése és azoknak a gyakorlatban történő egységes alkalmazása érdekében a BM egészségügyi csoportfőnöke (a továbbiakban: csoportfőnök) központilag szervezze, irányítsa és ellenőrizze az egészségügyi beosztottak szakmai képzését és továbbképzését.

A BM szervek vezetői, parancsnokai adjanak meg minden segítséget az egészségügyi beosztottak szakmai fejlődéséhez és biztosítsák szakmai képzésükhöz, rendszeres továbbképzésükhöz a feltételeket.

A szakképzéssel kapcsolatos rendelkezések

228. §

A szakképzés célja, hogy az egészségügyi beosztottak a választott szakmájukat a szakma programja által meghatározott terjedelemben és mélységben sajátítsák el, továbbá képessé váljanak szakmájukat a korszerű elvek alapján szakorvosi, szakgyógyszerészi, illetőleg egyéb szakszinten gyakorolni.

229. §

A szakorvosi, szakgyógyszerészi és egyéb szakképesítések megszerzésének feltételeit, szabályait és az azokra történő jelentkezések módját a vonatkozó egészségügyi miniszteri rendeletek és utasítások határozzák meg.

230. §

(1) A szakképesítés megszerzésére készülők — az előírt feltételek megléte esetén — szakvizsgára való bocsátásukat a csoportfőnök engedélye alapján kérhetik az Országos Szakképesítő Bizottság elnökétől.

(2) A szakvizsgára bocsátás iránti kérelmet — az előírt mellékletekkel együtt — a szolgálati út betartásával kell a BM Egészségügyi Csoportfőnökségre (a továbbiakban: Csoportfőnökség) felterjeszteni.

231. §

Az az orvos, illetőleg gyógyszerész, aki a választott szakmából sikeres szakvizsgát tett, szakképesítést szerez és jogosult az érintett szakmával kapcsolatosan a szakorvosi, illetőleg a szakgyógyszerészi cím használatára.

232. §

(1) A képesítéshez kötött nem orvosi és gyógyszerész munkakörben csak olyan egészségügyi szakdolgozó foglalkoztatható, aki a munkakör ellátásához szükséges egészségügyi szakképesítéssel rendelkezik.

(2) Aki az előírt szakképesítéssel nem rendelkezik, de alkalmazása szolgálati érdekből szükséges, köteles az alkalmazó szerv vezetője által meghatározott időn belül a munkaköréhez szükséges szakképesítést megszerezni.

A szakmai továbbképzéssel kapcsolatos rendelkezések

233. §

A szakmai továbbképzés célja, hogy az egészségügyi beosztottak a megszerzett szakmai ismereteket szintentartsák, továbbá új, illetőleg speciális ismereteket szerezzenek annak érdekében, hogy szakmai tudásukat állandóan gyarapítva lépést tartsanak a választott szakma elméleti és gyakorlati fejlődésével és ennek eredményeként tevékenységüket magasabb szakmai szinten, korszerűbben végezzék.

234. §

Az egészségügyi beosztottak szakmai továbbképzését:

- a) az egyetemi intézetekben, kórházakban — elsősorban a BM Korvin Ottó Kórház és Intézményei osztályain — továbbá az Orvostovábbképző Intézet vagy egyéb szerv, intézmény által szervezett tanfolyamokon;
- b) bel- és külföldi tanulmányutakon, tapasztalatcseréken és kongresszusokon való részvétel, valamint
- c) egyéni tanulás formájában

kell biztosítani, illetőleg elősegíteni.

235. §

(1) A szakképesítéssel rendelkező egészségügyi beosztottak ötévenként kötelesek részt venni a képzettségüknek megfelelő szintentartó továbbképző tanfolyamokon.

(2) A csoportfőnök az (1) bekezdésben foglaltakon túlmenően is elrendelheti az egészségügyi beosztottak kötelező továbbképzésen való részvételét, megjelölve annak helyét, tematikáját és célját.

236. §

A szakképesítéssel rendelkező egészségügyi szakdolgozók ötévenkénti szintentartó továbbképzését helyileg kell megszervezni, illetőleg a központilag elrendelt összevonások keretében kell biztosítani.

237. §

(1) A szakmai továbbképzések megfelelő biztosítása érdekében:

- a) az alapellátási egységek orvosai és a szervező, irányító beosztásban levő orvosok, gyógyszerészek számára évente;
- b) a BM Korvin Ottó Kórház és Intézményei orvosai, gyógyszerészei részére pedig ötéves időszakonként kétszer

egy-egy hónap továbbképzési idő engedélyezhető.

(2) A kizárólag irányító, szervező, illetőleg csapatorvosi tevékenységet végző orvosok és gyógyszerészek részére hetente egy szakmai nap biztosítható, melyet a kijelölt egészségügyi intézetben kell eltölteni.

238. §

Az engedélyezett továbbképzésről való visszatartást vagy visszarendelést csak fontos szolgálati érdekből és a lehető leg-rövidebb időtartamra lehet alkalmazni.

239. §

(1) A szakmai továbbképzéssel kapcsolatos kérelmek és javaslatok csak a szolgálati út betartásával terjeszthetők elő.

(2) Belföldön történő továbbképzésekre a kérelmek engedélyezése a csoportfőnök hatáskörébe tartozik, míg a külföldi tanulmányutakra, tapasztalatcserékre és kongresszusokra történő kiküldetéseknél a külön belügyi rendelkezésekben foglaltak szerint kell eljárni.

(1) A szakmai továbbképzés keretében bel- és külföldi tudományos kongresszusokon, konferenciákon és üléseken, illetőleg tanulmányutakon részt vevő egészségügyi beosztottak kötelesek szerzett tapasztalataikról írásban részletesen beszámolni.

(2) Az (1) bekezdésben foglalt esetekben készítendő jelentést a részvételt követő hét napon belül kell felterjeszteni három példányban a Csoportfőnökségre.

Szám: 70—10—2/1984.

A BELÜGYMINISZTERIUM
EGÉSZSÉGÜGYI CSOPORTFŐNÖKÉNEK

2/1984. számú

I N T É Z K E D É S E

**a Belügyminisztérium Egészségügyi Szabályzatának
— az egészségügyi beosztottak szakképzésével
és továbbképzésével kapcsolatos rendelkezéseik —
módosításáról szóló 22/1984. számú
belügyminiszteri parancs végrehajtásáról**

Budapest, 1984. évi december hó 14-én.

A Belügyminisztérium Egészségügyi Szabályzatának (a továbbiakban: Szabályzat) — az egészségügyi beosztottak szakképzésével és továbbképzésével kapcsolatos rendelkezései — módosításáról szóló 22/1984. számú belügyminiszteri parancs végrehajtására a kapott felhatalmazás alapján kiadom az alábbi

i n t é z k e d é s t :

A Szabályzat 225—226. §-aihoz

1. Az egészségügyi beosztottak szakképzésének és továbbképzésének tervszerű végrehajtása érdekében a BM Korvin Ottó Kórház és Intézményei (a továbbiakban: eü. intézmények) parancsnoka, valamint a központi és területi szervek vezető orvosai kötelesek folyamatosan évenként öt éves idő-

szakra vonatkozóan — első ízben az 1985—1989 évekre —
képzési és továbbképzési tervet készíteni.

2. A képzési és továbbképzési terveket minden év december
hó 15-ig aktualizálni kell. A változásokról évenként decem-
ber hó 31-ig jelentést kell felterjeszteni a BM Egészségügyi
Csoportfőnökségre (a továbbiakban: Csoportfőnökség).

A Szabályzat 228—229. §-aihoz

3. A Belügyminisztériumnál és szerveinél szolgálatot teljesítő
orvosok, gyógyszerészek az intézkedés mellékletében felsor-
olt szakmákból szerezhethetnek elsőként, illetőleg ráépített-
ként szakorvosi, szakgyógyszerési képesítést.
4. **Általános orvostanból** az az alapellátásban dolgozó belügyi
orvos bocsátható szakvizsgára, aki legalább ötéves megfe-
lelő gyakorlattal rendelkezik, és eleget tett a vonatkozó ren-
delkezésekben előírt követelményeknek azzal a kivétellel,
hogy az Országos Szakképesítő Bizottság az oktató körzet-
ben töltendő gyakorlattól eltekint.
5. A 4. pontban foglaltakkal kapcsolatosan a kötelező szakmai
gyakorlatok az összképzési idő alatt — mely nem haladhat-
ja meg a tíz évet —, bármikor megszerezhetők. A szakmai
gyakorlatok szakaszosan is letölthetők, de azok esetenként
nem lehetnek rövidebbek egy hónapnál.
6. Az alapellátásban dolgozó gyógyító orvosok által első szak-
képesítésként az **üzemorvostan** is megszerezhető.
7. **Fog- és szájbetegségekből** csak az az orvos szerezhet szak-
képesítést, aki teljes munkaidőben fogorvosi munkát végez.
8. A bűnügyi orvosi munkakörben dolgozó orvosok **igazság-
ügyi orvostanból** kötelesek szakképesítést tenni. A kine-
vezést követően a szakképesítéssel nem rendelkezők hat, a
klinikai vagy egyéb elméleti jellegű szakképesítéssel ren-
delkezők öt éven belül kötelesek az igazságügyi orvostan-
ból szakvizsgát letenni.
9. Az igazságügyi orvostani szakvizsgára jelentkezőknek a vo-
natkozó Eü. M. rendeletben előírt feltételeken túlmenően,

legalább 9 hónapot kell eltölteni a Semmelweis Orvostudományi Egyetem Igazságügyi Orvostani Intézetében három-hónapos időszakokban.

10. Az igazságügyi orvostanból történő szakvizsgákhoz a záró működési bizonyítvány csak abban az esetben adható ki, ha a Csoportfőnökség bűnügyi főszakorvosa írásban igazolja, hogy a jelöltet felkészültsége alapján alkalmasnak találja a szakvizsga letételére.
11. Belügyi érdekek figyelembevételével, előzetes egészségügyi csoportfőnöki engedéllyel az alapellátásban dolgozó orvosok **belgyógyászatból** is szerezhetnek elsőként szakképesítést.
12. A jelölteknek a 11. pontban foglaltak esetén:
 - a) a belügyi alapellátásban négy évet kell eltölteni és ezen időszakon belül
 - kéthónapos fertőző osztályi és egyhónapos laboratóriumi gyakorlaton, valamint
 - az Orvostovábbképző Intézet által szervezett EKG és transzfuziológiai tanfolyamonkell részt venni;
 - b) féléves időszakokban kórházi vagy klinikai belgyógyászati osztályon kell eltölteni további három évet, melyből hat hónap az évenkénti szakmai gyakorlatból is be tudható.
13. A 12. pontban foglaltaknak megfelelően a jelölt belgyógyászati szakvizsgára minimum hét, maximum tíz év elteltével bocsátható.
14. Az alapellátásban dolgozó orvosok közül, akik általános orvostani vagy üzemorvostani szakképesítéssel rendelkeznek, második szakvizsgaként **belgyógyászatból, bőrgyógyászatból és radiológiából** tehetnek szakvizsgát. Ez esetekben a rendelkezésekben előírt követelményeken kívül további három év gyakorlat szükséges a megfelelő fekvőbeteg osztályon, a belgyógyászati szakképesítés megszerzésének feltételeihez hasonlóan.
15. **Társadalomorvostanból** az az általános orvosi diplomával rendelkező orvos kérheti szakvizsgára bocsátását, aki előzetesen klinikai vagy igazságügyi orvostani szakképesítést

szerezett, beosztásának magasabb szintű ellátásához a társadalomorvostani szakképesítés szükséges, és annak megszerzését az állományilag illetékes parancsnok javasolja, az egészségügyi csoportfőnök pedig engedélyezi.

16. Az eü. intézmények orvosai a vonatkozó egészségügyi miniszeri rendeletekben és utasításokban foglaltak szerint, megfelelő szakmai gyakorlat és elméleti felkészültség birtokában tehetnek szakvizsgát. A felkészülés feltételeinek biztosításáért és a vizsgára bocsátott személy felkészültségéért az eü. intézmények parancsnoka felelős.

A Szabályzat 230. §-ához

17. A szakvizsgáláshoz szükséges szakképzésre történő előzetes jelentkezést az e célra rendszeresített nyomtatványon kell megtenni és a Csoportfőnökségre felterjeszteni. A jelentkezési lapon szerepelnie kell a jelölt állományilag illetékes parancsnoka, vezetője jóváhagyásának, és a jelentkezési laphoz mellékelni kell a képzési terv egy példányát.
18. Az intézkedésben foglalt, a szakképesítés megszerzésével kapcsolatos kedvezmények csak a belügyi szolgálati, illetőleg munkaviszony fennállásának tartamára érvényesek. Amennyiben a szakvizsgára jelöltnek időközben szolgálati, illetőleg munkaviszonya megszűnik, a kedvezményeket elveszti és a továbbiakban teljes mértékben az egészségügyi miniszeri rendeletekben és utasításokban foglaltak lesznek reá irányadók.

A Szabályzat 233—234. §-aihoz

19. A szakképzés időszakában az orvosok és gyógyszerészek — kivételes esetektől eltekintve — csak a képzési követelményekben rögzített tanfolyamokon és szakmai gyakorlatokon vehetnek részt.
20. Az egészségügyi beosztottak a szakmai továbbképzések keretében — tekintettel az esetleges „M” helyzet esetén jelentkező feladatokra — kötelesek elsajátítani az alapvető oxológiai és transzfuziológiai ismereteket. Az ezen tárgyú OTKI tanfolyamon való részvételt ezért valamennyi BM orvos képzési tervébe be kell építeni.

A Szabályzat 235. §-ához

21. Az eü. intézmények orvosai, gyógyszerészei és egyéb egyetemi végzettségű beosztottai a képzettségüknek megfelelő szintentartó továbbképzési formán kívül ötévenként speciális vagy fakultatív tanfolyamon is részt vehetnek. Ennek célja, hogy szakmájuk egy-egy szűkebb, speciális ismereteket igénylő részterületével megismerkedjenek, illetőleg abban elmélyült ismereteket szerezzenek.
22. Az alapellátásban dolgozó gyógyító és bűnügyi orvosok részére ötévenként célszerű szakképzettségüknek megfelelő klinikai jellegű vagy intézeti továbbképzéseken való részvétel, melyre az eü. intézmények valamelyik fekvőbeteg osztályán vagy a helyi kórházakban, klinikákon, illetőleg igazságügyi orvostani intézetben kerülhet sor.
23. Ez az intézkedés kiadása napján lép hatályba. Az intézkedésben foglaltakat az érintett személyi állománnyal ismertetni kell.

DR. FÜLDES ISTVÁN s. k.,
ro. vezérőrnagy
csoportfőnök

I.

**AZ EGÉSZSÉGÜGYI ALAPELLÁTÁSI EGYSÉGEKNÉL
SZOLGÁLATOT TELJESÍTŐ ORVOSOK ÁLTAL
MEGSZEREZHETŐ SZAKORVOSI KÉPESÍTÉSEK**

1. Általános orvostan
2. Belgyógyászat
3. Bőrgyógyászat
4. Fog- és szájbetegségek
5. Igazságügyi orvostan
6. Radiológia
7. Társadalomorvostan
8. Űzemorvostan

II.

**AZ EÜ. INTÉZMÉNYEK ÁLLOMÁNYÁBA TARTOZÓ
ORVOSOK ÁLTAL MEGSZEREZHETŐ
SZAKORVOSI KÉPESÍTÉSEK**

1. Anaesthesiológiai-intenzív terápia
2. Belgyógyászat
3. Endokrinológia*
4. Érsebészet*
5. Fog- és szájbetegségek
6. Gastroenterológia*
7. Haematológia*
8. Izotóp diagnosztika*
9. Kardiológia*
10. Klinikai laboratóriumi vizsgálatok

11. Kórbonctan-kórszövettan
12. Közegészség-tan-járványtan
13. Neurológia
14. Klinikai onkológia ✕
15. Pszichiatria
16. Radiológia
17. Reumatológia és fizioterápia
18. Sebészet
19. Szülészet-nőgyógyászat
20. Társadalomorvostan
21. Urológia

* Csak ráépítettként megszerezhető szakképesítés.

III.

A GYÓGYSZERÉSZI OKLEVÉLLEL RENDELKEZŐK ÁLTAL MEGSZEREZHETŐ SZAKGYÓGYSZERÉSZI KÉPESÍTÉSEK

1. Gyógyszertechnológia
2. Kémiai gyógyszerellenőrzés
3. Biológiai gyógyszerellenőrzés
4. Gyógyszerhatástan
5. Gyógyszerellátási és gyógyszerügyi szervezés